

وقتی هرج و مرج
بر جامعه‌ای سایه می‌اندازد

یک بی قانونی بزرگ

۴

طرح: نوجوانه

یوز بوشهری

گفت‌وگو با محمد سیانکی

سخندان

بی بال پیردن

ایران پیروز

و دورچینش اما من عقیده‌ام فرق می‌کند. ناشیانه تیتیر می‌زنم حاشیه‌ای به نام فوتبال و می‌نشینم همان کف خیابان به روایت کردن مکزیک‌های باحال در قلب پس کوچه‌های دوحه. کی به کی است، بگذار فکر کنم به جای نشستن روی صندلی طبقه دوم روزنامه، هوای گرم قطر نفسم را بریده است. آدمیزاد است دیگر. گاهی دلش لک می‌زند، می‌گیرد، مچاله می‌شود برای اتفاقاتی که هیچ‌وقت تجربه‌اش نکرده. برای دیدن مسلمانی مکزیک‌ها وسط چراغانی دوحه.

و شعارهای ضد آمریکایی، اسرائیلی می‌دهند. توی دلم می‌گویم عجب مسلمان‌هایی هستند این مکزیک‌ها. عرصه دیده شدن ورزش را کرده‌اند بستر دیده شدن و اعتراضات حقوق بشری سیاسی؛ آن هم علیه پوست کلفت‌ترین قدرت‌های جهان که همه دنیا سفت پشت شانند. توی دلم می‌گویم عجب مسلمان‌هایی هستند این مکزیک‌ها. نوت گوش را باز می‌کنم و تیتیر می‌زنم اتفاقات فرامتن جام جهانی ۲۰۲۲ ولی پشیمان می‌شوم. فرامتن یعنی متن فوتبال است و این اتفاقات بیرون استادیوم حواشی

سطحی و دم دستی و تاریخ مصرف دار که بزند زیر گوش حال بد این ۸ ماه. فرو رفته‌ام در خودم و همین‌طور که چانه‌ام روی زانوهایم است یک هیات از طرفداران یکی از تیم‌های آمریکای جنوبی درست می‌ایستند روبه‌رویم. سر بلند می‌کنم. اسپانیایی صحبت می‌کنند و به خیالم مکزیک می‌آیند و احتمالاً بعد از یک هفته پرسه در خیابان‌های قطر در تفکیک کشورهای مختلف آمریکایی استاد شده‌ام. درست حدس زده‌ام. مکزیک‌اند. چشم دولت‌شان را دور دیده‌اند. روی دوش‌شان پرچم فلسطین است

دستگ نداشته‌ها

زهرا قربانی
دبیر نوجوانه

نشسته‌ام در یکی از پیاده‌راه‌های چراغانی شده معروف قطر. احتمالاً دوحه اولین بار است که این جمعیت را به خودش می‌بیند. فکر می‌کنم دلم لک زده بود برای همین چند روز شادی